

[Vagn Bro.]

ligger, er Ministre, bortset fra to Undtagelser, som man ikke kan indvende noget sagligt imod — Debatter angaaende Forespørgsler, der er vendt mod den enkelte Minister, og første Behandling af Finanslovsforslaget, hvor indtil 149 Medlemmer kan gøre Bemærkninger af lokal Art, hvorfor Ministrene maa have Tid til at svare —, undergivet en tilsvarende Begrænsning af Taletiden som Tingets Medlemmer.

Jeg maa i denne Forbindelse nævne, at ved Forelæggelse af Forslag er en højtæret Minister og det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen fuldkommen ligestillet: ½ Time til hver. Ved første Behandling har en højtæret Minister en halv Time — det er rigtigt — og det ærede Medlem 20 Minutter, men her er altsaa gjort en Begrænsning for Ministrenes Vedkommende til ½ Time. Under anden Behandling har en højtæret Minister 1½ Time, det ærede Medlem som Ordfører 1 Time, og ved tredje Behandling har en højtæret Minister og det ærede Medlem hver ¼ Time i første Omgang.

Jeg tør derfor roligt sige — det siger jeg ogsaa til et mig i øvrigt nærstaaende Blad —, at der her aldeles ikke er Tale om, at Ministrene i Henseende til det, vi her drøfter, har fat i den lange Ende. Nej, her sker en ligelig Behandling, kun under rimelig Hensyntagen til dem, der under skiftende Forhold, repræsenterende skiftende Anskuelser, er Administrationschefer og derfor ganske naturligt ved Sagernes Tilrettelæggelse maa have mere Tid til at tale end andre. Ellers afviser jeg aldeles, at der her skulde ske noget i den Retning, at Ministrenes Ret skulde blive styrket paa Folketingets Medlemmers Bekostning.

Der sker Begrænsning i Taletiden for Ministre og for ærede Medlemmer, og efter min Opfattelse sker dette paa en for begge Parter rimelig Maade. Man kan aldeles ikke tale om, at Tingets Medlemmer bliver svækket i den politiske og parlamentariske Kontrol. Jeg for mit Vedkommende hævder, at der paa ethvert Tidspunkt er givet den til enhver Tid værende Opposition fuld Mulighed for at fremsætte de Anker og Angreb mod den siddende Regering, som den ønsker at fremsætte.

Derfor er det ganske urimeligt, naar man fra mange Sider har skruet sig op under denne Debat. Der er visse Punkter, hvor vi inden sidste Behandling bør drøfte Enkelthederne, og det er der Villie til i Udvalget. Men det, som er Hovedsagen ved de foreliggende Forslag, og det, som er Hoved-

formaalet, er at gennemføre en rimelig Arbejdsmetode til Gavn for alle Anskuelser. Og det er vel ikke saaledes — det mener jeg i hvert Fald ikke —, at man, fordi man i Dag sidder paa Oppositionsbænkene, skulde mene, at man altid skal sidde der. Man kæmper for sine Anskuelser, og een Dag er det eet Parti, Ministeriet repræsenterer, en anden Dag er det et andet Parti. Og naar dette er Tilfældet, er der Ligelighed til Stede, og ud fra den Betragtning er det, at vi har fremsat vore Forslag.

Jeg skal saa gøre en Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft, der i Gaar i allerhøjeste Grad var højt oppe i sine Betragtninger. Andre ærede Medlemmer, det ærede Medlem Hr. Elgaard, det ærede Medlem Hr. Vanggaard og det ærede Medlem Hr. Jensen (Broby), holdt sig indenfor den Tid, som det nye Forslag har levnet Taleren, og jeg er ikke et Øjeblik i Tvivl om, at det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft ogsaa kunde have gjort dette, hvis han havde skaaret alle disse meget højt flyvende Bemærkninger fra. Det vil han nu altsaa gøre i Fremtiden, hvis dette Forslag bliver vedtaget, og saa vil han have sagt akkurat det samme og have faaet sine Tanker frem paa rigtig Maade, alt vil i Virkeligheden være i Orden, og det ærede Medlem vil have sparet Tinget for at se ham komme alt for højt op, op i Højder, hvor jeg for øvrigt slet ikke tror, han bryder sig om at være; jeg er da heller ikke i Tvivl om, at naar han nu i Dag faar Ordet, vil han komme ind paa en mere saglig Debat.

Forholdet er nemlig dette; at der er ligelig Behandling af alle. Med Hensyn til det ærede Medlems Betragtning vedrørende Forespørgsler har jeg allerede givet Udtryk for, at jeg er enig i det ønskelige i, at vi naar frem til at sætte en vis Tidsfrist, men her er vi begrænset; ganske som det konservative Folkeparti, naar det træffer en Overenskomst med Regeringen, er begrænset af den Magt, man er i Stand til at præstere, den Mulighed for at opnaa et Forlig, som der er indenfor Magtkonstellationen, saaledes ogsaa her.

At dette ikke medfører, at man lader de Spørgsmaal falde, det er noget helt andet, og jeg haaber for min Part, at man i Spørgsmaalet om Spørgetime og om Fremme af Forespørgsler vil holde ved og ogsaa den Dag — som vi jo dog begge haaber paa —, da der kommer en anden politisk Konstellation, vil have samme Ivrighed og Villighed. Jeg for mit Vedkommende vil have det, idet jeg har den Anskuelse, at det er Udtryk for det rigtige.